



АВТОДОРОЖНИК

Жовтень 2014 року
№ 8 (569)

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТРАНСПОРТНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Безкоштовно



З ДНЕМ АВТОМОБІЛІСТА І ДОРОЖНИКА

Щиро вітаю весь колектив університету з професійним святом – Днем автомобіліста і дорожника. Цього року наше професійне свято ми відзначаємо вже двадцять перший раз. Кожного року в останню неділю жовтня ми святкуємо День автомобіліста і дорожника, який, згідно Указу Президента є офіційним державним святом.

Так вже історично склалося, що без автомобілів зараз жити неможливо. Все наше життя та побут пов'язане з транспортом. Автомобільний транспорт є найважливішою системою життєзабезпечення будь-якого міста, населеного пункту. Усі ми щодня користуємося транспортом, а виходить – нашою працею. І це професійне свято – це ще один привід для нас висловити слова вдячності за вашу працю.

Щиро вітаю з Днем автомобіліста всіх, чиє життя пов'язане з дорогою: водіїв, ремонтних робітників, диспетчерів, кондукторів, інженерно-технічних працівників, керівників підприємств і підрозділів автомобільного транспорту, приватних підприємців, зайнятих автомобільним бізнесом.

Впереддень професійного свята щиро зичу викладачам, студентам, автомобілістам і дорожникам, всьому колективу університету міцного здоров'я, щастя, наснаги і добра, професійних здобутків на всіх стежках і дорогах вашого буття!

Бажаю вам щастя, добробуту, нових трудових здобутків і зеленої вулиці на життєвих і автомобільних шляхах!

З повагою
ректор М.Ф. ДМИТРИЧЕНКО

ВЧЕНА РАДА

9 жовтня 2014 року відбулося чергове засідання Вченої ради університету, на якому були розглянуті такі кадрові питання порядку денного: про обрання голови Вченої ради НТУ; про рекомендацію на укладання контракту на посаду першого проректора – проректора з наукової роботи з професором Дмитрієвим М.М.; про рекомендацію на обрання за конкурсом та укладання контракту на посаду зав. кафедри економіки з професором Козак Л.С.; про рекомендацію на обрання за конкурсом та укладання контракту на посаду професора кафедри економіки з професором Бондаренко Є.В.; про рекомендацію на обрання за конкурсом та укладання контракту на посаду зав. кафедри іноземної філології та перекладу з доцентом Шевчук Л.О.; про рекомендацію на обрання за конкурсом та укладання контракту на посаду професора кафедри інформаційних систем і технологій з доцентом Аль-Амморі Алі; про рекомендацію на обрання за конкурсом та укладання контракту на посаду професора кафедри транспортних технологій з доцентом Ширяєвою С.В.; про присвоєння вченого звання професора к.т.н., доценту Говоруну А.Г. по кафедрі двигунів і теплотехніки; про надання дозволу на керування аспірантами доценту кафедри міжнародних перевезень та митного контролю Процику О.П.

Планові питання: затвердження Плану роботи Вченої ради на II-півріччя 2014 р.; підсумки прийому до університету та його структурних підрозділів у 2014 р. та завдання на 2015 р.; якість підготовки фахівців на факультеті транспортного будівництва та перспективи його розвитку.

Різне: затвердження результатів звіту самоаналізу діяльності Надвірнянського коледжу НТУ; призначення стипендій та премій Київського міського голови студентам університету; пед. навантаження тренерів-викладачів, які займаються з групами спортивного удосконалення на умовах погодинної оплати за рахунок ФОПу НТУ на 2014–2015 н.р.; переведення студентів групи ТП-III-3 Клименко Т.В., Христюка А.В. та студента групи АА-IV-3,4 (заочна форма) Мельника О.В. з контрактної форми навчання на навчання за державним бюджетом.

О. МЕЛЬНИЧЕНКО,
вчений секретар, професор

НТУ ЩИРО ВІТАЄ ПЕРШОКУРСНИКІВ!

У перший день календарної осені на зелених схилах Дніпра під стінами святої Лаври відбулася урочиста церемонія з нагоди посвяти першокурсників у студенти Національного транспортного університету.

Уже позаду шкільні випускні вечори, іспити, вступна кампанія, і сім'ї першокурсників, вбрані патріотично, у національні вишиванки, крокують на Співоче Поле, аби своєю присутністю засвідчити офіційний вступ своїх дітей до лав студентства.

Цьогорічне свято першокурсника пройшло у мальовничому Печерському ландшафтному парку на Співочому Полі. Символічним є те, що саме поняття «співоче поле» означає відкритий простір, так само і наш НТУ — відкритий простір для нових можливостей, звершень, чиста дорога у самостійне життя студентства. На урочисте свято були запрошені відомі державні діячі, провідні фахівці транспортного комплексу України, а також ректор, проректори, декани та професорсько-викладацький склад НТУ.

Під звуки національного гімну вноється державний прапор України.

Свято відкрив ректор НТУ **Дмитриченко Микола Федорович**. Вітаючи

першокурсників він наголосив, що справа університету полягає в тому, щоб дати студентам належні знання, базуючись на традиціях та науково-технічній базі університету. Ректор зробив акцент на плеканні моральної, духовної та національної єдності першокурсників з усіх куточків нашої держави. Закликаючи до підтримки національної армії, Микола Федорович зазначив, що цього року у відповідь на звернення Вченої ради працівники Національного транспортного університету перерахували на рахунок Міністерства оборони України 230 тис. грн для підтримки Збройних Сил України. Цього року до лав студентства НТУ було зараховано більш ніж 1500 абітурієнтів. Безумовно, зди-

гував і рекордний конкурс — 18,4 чоловік на місце. На останок Микола Федорович побажав першокурсникам на снаги у навчання, нових наукових звершень та незабутнього студентського життя!

На свято також завітали високопосадовці транспортної галузі України: це і голова Всеукраїнського об'єднання робото-

давців транспорту «Федерація роботодавців транспорту України», перший міністр транспорту незалежної України — **Климуш Орест Дмитрович**, **Будник Сергій Іванович** — перший заступник начальника департаменту ДАІ МВС України та інші поважні гості. Вони, перш за все, показали першокурсникам чого можна досягти, якщо сумлінно працювати та любити свою справу.

Багато теплих слів побажань цього річчю першокурсникам були сказані **Будником Сергієм Івановичем**. Вітаючи студентів, Сергій Іванович побажав скеровувати здобуті ґрунтовні знання на міць держави, а отриманий фах — на користь суспільства. Також він зауважив, що уже не перше десятиріччя Національний транспортний університет, плекаючи добрі науково-трудові традиції, готує висококваліфікованих працівників транспортного сектору.

Традиційно голова профкому студентів та аспірантів, **Куц Олексій Іванович** вручив символічні ключі від знань і студентський квиток першокурсникам: Орховському Георгію та Вишняк Катерині, — та привітав молоде поповнення великої дружньої університетської родини. Як випускник університету, Олексій Іванович, добре розуміє студентів, адже пройшов довгий шлях від студентської лави до звання кандидата технічних наук, доцента кафедри виробництва, ремонту та матеріалознавства.

Пройнявшись урочистістю події першокурсники виголосили традиційну клятву студента.

Святкова церемонія завершилась, а попереду цікаві та радісні дні студентства. А тому зеленого світла вам, дорогі першокурсники, і ласкаво просимо до нашої сім'ї: будьте гідними та гордо несіть звання студента Національного транспортного університету!

**Г. БОНДАРЧУК,
А. ДУДНИК,
спецкори газети**



ПОРАДИ ПЕРШОКУРСНИКУ

Як бути уважним в аудиторії?

Якщо ви ходите на лекції і не можете зосередитися на тому, що говорить лектор, то:

1. Перед лекцією перегляньте конспект і прочитайте матеріал попередніх лекцій. Якщо у вас є питання по попереднім лекціям, задайте їх викладачеві перед лекцією.

2. Ігноруйте зовнішні подразники (шум, розмови, гарний вид з вікна). Намагайтеся сидіти на перші партії і фокусувати свою увагу на викладача (слухайте і конспектуйте те, що він говорить).

3. Проявляйте зацікавленість / увагу в зовнішній поведінці — це допоможе вам добитися й внутрішньої уваги та зосередженості.

4. Добре ведіть конспект!

5. Коли настане відповідний момент, поставте запитання, попросіть пояснити більш зрозуміло, або почніть діалог з неясної вам теми з викладачем і групою.

6. Виділіть у своєму розкладі час для повторення матеріалу лекції відразу ж після заняття.

7. Пам'ятайте: найбільше інформації забувається протягом 24 годин без повторення.

8. Щотижня виділяйте час для повторення пройденого матеріалу.

«ЕКОЛОГІЧНА ОСВІТА В БІЛОРУСІЇ, РОСІЇ, УКРАЇНІ»

З 28 червня по 4 липня 2014 року в Петербурзькому державному університеті і шляху сполучення імператора Олександра (Росія) відбувся Міжнародний науково-практичний семінар у рамках європейського освітнього проекту «TEMPUS EcoBRU». Основне завдання семінару полягало у визначенні тематики дистанційних курсів для екологічної освіти окремих цільових груп викладачів шкіл і профтехучилищ на основі обговоренні результатів проведеного раніше анкетування з виявлення проблематики і специфікації кваліфікаційних вимог.

У семінарі взяли участь більше 50 представників вищих навчальних закладів та науково-дослідних установ Білорусії, Росії та України.

Білорусія була представлена такими організаціями, як Білоруська державна сільськогосподарська академія, Вітебський державний технічний університет, Гомельський державний університет ім. Ф.Скорини, Міжнародний державний екологічний університет ім. А.Д. Сахарова, Поліський державний університет, Республіканський інститут вищої освіти, Республіканський інститут професійної освіти.

Від Росії в семінарі взяли участь Ліпєцький державний технічний університет, Магнітогорський державний технічний університет, Новосибірський хіміко-технологічний коледж ім. Д.І. Менделєєва, Новгородський інститут розвитку освіти, Ростовський державний будівельний університет, Сибірська державна геодезична академія

Україну представляли Національна академія педагогічних наук України, Національний транспортний університет, Чернівецький національний університет ім. Юрія Федьковича, Переяслав-Хмельницький державний педагогічний інститут ім. Г.С. Сковороди, Таврійський національний університет імені В.І. Вернадського

Від західноєвропейських партнерів експертами з оцінки анкет і запропонованих учасниками дистанційних курсів виступали професори з Університету м. Падерборн (Німеччина), Інституту техніки та освіти м.Бремен (ІТВ Bremen), Університет м.Жиліна (Словаччина), Центру транспортних досліджень ОП Брно (Словаччина) і Латвійського університету р. Рига (Латвія).

Результати анкетування для різних цільових груп, представлені професором К.Руттом з ІТС Бремен, дозволили виділити чотири основних напрямки для розробки курсів дистанційної екологічної освіти. Це: інформаційні технології і системи; транспорт та інфраструктура доріг; охорона навколишнього середовища; педагогіка і дидактика.

В результаті обговорення представлених напрямків були обговорені екологічні проблеми міського транспорту та шляхи їх вирішення, представлено досвід реалізації екологічної освіти учасниками проекту, розглянуті особливості вирішення екологічних проблем. В ході зустрічі представники всіх організацій-партнерів проекту представили змістовні і цікаві презентації, які розкрили можливості і довели необхідність і актуальність реалізації курсів дистанційного екологічного освіти для різних цільових груп. Великий інтерес викликала доповідь доцента НТУ Хрутьби В.А.

Після обговорення були обрані плани для подальшої розробки курсів підвищення кваліфікації в галузі екології, а також розробники цих курсів.

Проведений воркшоп «Організація і робота системи дистанційного навчання» дозволив учасникам не тільки представити свій досвід розробки систем дистанційного навчання, але і обговорити ряд питань і проблем технічного забезпечення. У доповіді професора НТУ С.І.Андрусенко був представлений досвід і результати роботи нашого університету у реалізації подібних проектів і показано можливості його використання в цьому проекті.

Також на семінарі були проведені консультації координаційної команди університету р. Бремена для партнерів (адміністрування проекту, фінансові питання) і підведені підсумки етапу проекту.

Наступна робоча зустріч для подання анотацій програм курсів, які будуть розроблятися, і їх обговорення запланована на 10-15 листопада 2014 р. в Києві.

**С.І. АНДРУСЕНКО,
І.А. РУТКОВСЬКА,
В.А. ХРУТЬБА**

ЗДАЙ КРОВ – ДОПОМОЖИ АРМІЇ

Сьогодні Україна палає, поглинута багаттям, вона живе, вона гордо стоїть і ніколи не стане на коліна, тендітна, ніжна, солов'їна, вона тремтить, вона плаче від жалю і болю, вона кричить від втрати своїх синів, своїх нащадків...

Її серце стискається, її душа розривається, вона лишається одна, одна на пшеничному полі, де чорний птах збиває її з ніг, але мила Україна не впаде, не згине, збиваючи босі ніженьки, вона іде вперед...

Саме в цей час кожен з нас пригадує, що він народився українцем, патріотизм просинається в серці і своїми думками та вчинками ми намагаємося рятувати нашу Батьківщину, допомогти тим героям, хто бореться там, у пеклі АТО, жертвуючи своїм життям і здоров'ям, за єдність рідної землі, відстоюючи гідне майбутнє.

4 вересня 2014 року, за ініціативи студентської профспілкової асоціації м.

Києва та за підтримки профкому студентів і Ради студентського самоврядування НТУ було ініційовано добровільну акцію «Здай кров – допоможи армії» (для поранених військовослужбовців у зоні АТО). Студенти нашого університету активно підтримали акцію і довели, що вони справжні патріоти своєї держави. Хай всі і кожен рівняється на вас! Дякуємо!

Профком студентів НТУ



ЯПОНІЯ – ПОДОРОЖ У ДАЛЕКЕ МАЙБУТНЄ...

Літню відпустку мені з сім'єю пощастило провести у столиці Японії – Токіо. Сказати, що ми побували в іншому вимірі, не сказати нічого.

Токіо сьогодні – це величезний мегаполіс, що став єдиним цілим зі своїми сусідами: Кавасакі та Йокогама. Місто розташоване в східній частині острова Хонсю, на узбережжі Токійської затоки Тихого океану. Сьогодні у столиці Японії мешкає майже 13 185 502 осіб. Офіційно столиця Токіо є не містом, а окремою адміністративною одиницею «то», яку зазвичай перекладають як *префектура*. Її територія, окрім частини острова Хонсю, включає кілька дрібних островів на півдні, а також малі архіпелаги Ідзу та Огасавара. Столична префектура Токіо складається з 62-х менших адміністративних одиниць – міст і містечок. Токіо – це місто контрастів.

Токіо – один з передових політичних, економічних, фінансових, освітньо-наукових і культурних центрів світу. Саме тут знаходиться всесвітньовідомий Музей розвитку науки та інновацій – Мірайкан. Музей повністю інтерактивний: все, що є на шести поверхах, можна і потрібно чіпати, мацати і включати. Головний персонаж – людиноподібний робот ASIMO. Дивлячись, як ця двонога штучовина балансує на одній нозі, танцює, пинає м'яч і розмовляє з дітьми



голосом миловидної японки, розумієш, що в Японії майбутнє вже настало. А ще у цьому музеї ми побачили дівчину-робота-андроїда. Коли я на неї дивилася мені ставало лячно, бо вона розмовляла, рухала руками, водила за мною очима. На невеликій відстані її не відрізняти від звичайної людини...

Вразив мене й район Сібуя, а особливо потріпне перехрестя та відомий пам'ятник песику Хатіко. Ви не знаєте цю відому сумну історію? Тож слухайте. Хатіко був собакою професора токійсь-

кого університету. Одного разу у професора стався серцевий напад і він помер прямо на роботі. З того сумного дня вірний пес щодня 9 років приходив на станцію Сібуя зустрічати свого хазяїна... Його намагалися взяти додому інші люди, годували його, але він щодня повертався і чекав свого єдиного господаря. Хатіко встановили пам'ятник і він був визнаний в Японії еталоном собачої вірності.

Район Сібуя відомий своїм потрійним перехрестям. Це саме перевантажене місце на Землі, тут постійна і нескінченна тиснява. Зелений сигнал світлофора запалюється для пішоходів відразу з чотирьох боків, і величезні натовпи буквально кидаються назустріч один одному по «зебрі».

Улюблене місце відпочинку токійців – район Уено. Тут знаходиться чудовий зоопарк, в якому успішно проживають та розмножуються найдивовижніші тваринки і птахи. Саме тут ми і побачили відому панду, подивилися на веселих пінгвінів та годували з рук маленьких кенгур.

Багато в Токіо красивих, маленьких і великих буддистських храмів. Тут багато музеїв та пам'ятників. Кожен з них унікальний і величний. В них красива оригінальна архітектура.

А ще тут є Діснейленд... Це окрема чарівна частина нашої подорожі. Атракціони, музика з діснейських фільмів, музичне шоу героїв Діснея... Усе справжнє, не штучне, не бутафорське. Якщо це замок жахів, то це справжній кам'яний замок, де живуть привиди, де стоять справжні старовинні дивани та майже відусюди відчуваєш легкий холодок по спині. А ці могили біля замку... Бр-р-р...

Дуже зворушливий домік Чіпа і Дейла на дереві, в якому ми побували разом із сином. Також я була на кухні дружини Мікі Мауса. Тут можна усе чіпати, відкривати духову піч та холодильник, прати у спіральній машині та випікати торт.



Біля Діснейленду знаходиться парк атракціонів Дісней Сі. Вважається, що Діснейленд для дітей, а Дісней Сі для дорослих, так як тут більш круті атракціони, багато водних. Ми відмітилися і там, і там.

Дуже вразив Тихий океан. Він теплий та лагідний. По чорному вулканічному піску повзають маленькі краби, та хвилі постійно викидають на берег морські огірки. Поруч із чайками літають великі орли. Один з них спікірував на мене та легенько, не торкнувшись мене, вихопив з моєї руки бутерброд.

А наприкінці дещо цікаве про людей, їжу, таксі та інше.

Ми були у 13-мільйонному Токіо кілька тижнів і ні разу не бачили аварії. Усі їздять чемно та акуратно, не порушуючи правил, інакше залишаться без прав. Доречі, щоб в Японії отримати права треба пройти курси, скласти екзамени і коштуватиме це... 2,500 у.о. Офіційно! Таксі в Японію вражає і ціною, і сервісом. Двері в авто відчиняються й зачиняються автоматично. Водій таксі у класичному костюмі, фуражка та білі рукавички. За сидінням водія знаходиться телевізор.

Нижня частина Токіо – перехрестя і світлофори, а над ними – хай веї. Можеш їхати вулицями міста повільно і безкоштовно, а можеш заплатити і домчати за мить.

Суші. Суші продаються у класичних сусічних. На рухомих стрічках їдуть різнокольорові тарілки, на яких лежить по 2 великих суші. Ніяких тобі ролів.

На рибних ринках ти можеш купити найрізноманітніші морські дари, скуштувати за 3 у.о. устрицю та купити кілограм величезних креветок (за розміром, як тигрові) за 10 у.о.

Смачний вуличний фаст-фуд. Капуста із смаженими яйцями, кульки з осьминога зі спеціями в омлеті, банани в шоколаді та багато-багато міні-шашличків з курятини, кальмарів, креветок...

Коли ми їхали в аеропорт Ханеда, щоб повернутися додому, мій брат-дипломат сказав: «Я показав вам далеке майбутнє, а тепер ви повертаєтесь у далеке минуле». І на жаль, це правда...

Ірина НІКІПЄЛОВА,
сценаристка газети

ЗОЛОТА ОСІНЬ У НАЙКРАЩОМУ МІСЦІ В СВІТІ

Іноді важко уявити, за що можна любити осінь. Дош, холодний вітер, сіре небо. Та часом це перетворюється на прозору прохолоду, надзвичайно високе сине небо та зливу золотого листя. То де ж найкраще відчувати красу цього часу?

Найліпше тихими сонячними осінніми днями гуляти парками. У Києві їх багато, та варто помандрувати на Чернігівщину, до колишньої садиби Скоропадських. Ця родина подарувала Україні багатьох славних мужів: гетьмана Івана Скоропадського, останнього гетьмана України Павла Скоропадського тощо. От саме дідусь останнього і заклав не лише садибу у Тростянці, але й надзвичайний парк.

З XVIII ст. парки у Європі стають мистецтвом, ніби живописом рослинами, живою архітектурою. І заможні поміщики, які мали змогу подорожувати Європою, прагнуть створювати таке диво у власних садибах. Так Іван Михайлович Скоропадський був вражений красою Альп, багатством рослинного світу ботанічних садів Австро-Угорщини. Повернувшись до України, він починає керувати величезним маєтком на Чернігівщині, де прагне відтворити на 196 гектарах рельєфи та флору, побачені у мандрах. Тростянець унікальний тим, що тут був рівнинний рельєф, а ті 30-ти метрові гори, які ми бачимо зараз – насипні. І величезне озеро, оточене зеленню, – штучне.

У цей парк вкладено багато праці і любові. Адже Скоропадський не просто наказав створити парк, він був і орган-

ізатором робіт, і проектувальником, він купував дерева по всьому світу, керував агротехнічними роботами тощо. Цей парк – дійсно його творіння. І хоча садиба не збереглась до нашого часу, парк прекрасний, а з 1983 року тут створено заповідник. Тростянецький парк досі вважається одним із зразків досконалого поєднання краси природи та людської праці.

Навіть якщо ви не природознавець, то просто насолоджуйтесь надзвичайним різноманіттям дерев. Їх тут більше 1700 видів, лише тільки хвойних – близько 100. Вони зібрані з усього світу і досить непогано почуваються далеко від дому. Тут ростуть дуби, яким більше 300 років. Колекція парку надзвичайна, і восени найкраще можна оцінити її різноманіття, коли листя набуває різноманітних кольорів, і величезні дерева



закривають півнеба. На тлі осінньої сині золотаве, червоне, блідо-жовте та помаранчеве листя створює незабутню палітру. І лише хвойні велетні лишаються темно-зеленими, відтіняючи інші барви. А якщо пощастить, то від вітру у повітря злетять листя і ви опинитесь у справжній казці.

Також у парку є став з лебедями, за якими цікаво спостерігати, стоячи на містку, що з'єднує береги. І з кожного куточка очам відкривається інша картина. Та як би ви не повернулись, з кожного боку композиція дерев унікальна. При цьому немає відчуття штучності, коли йдеш стежками поміж «горами», чи виходиш на оточені деревами галявини. У цьому і полягає геній творця парку. І його варто оцінити особисто!

О. ДЗЮБА,
кореспондент газети

НАЙБЕЗГЛУЗДІШІ ПРАВИЛА ДОРОЖНЬОГО РУХУ

«Dumb laws» - «тупі закони», саме так у США називають безглузді закони, які в багатьох випадках є явними анахронізмами і суперечать здоровому глузду. Існує навіть кілька правоохоронних організацій, що ведуть боротьбу за скасування безглузвих законів. Але це тільки в Сполучених Штатах. А як в інших країнах світу? Отже, на ваш розсуд виноситься збірка цікавих ПДР, інколи настільки безглузвих, що їх навіть важко прокоментувати.

Наприклад, у штаті **Аляска** (США) суворо забороняється рух автомобіля, на даху якого сидить собака. Якщо ж, подорожуючи **Канадою**, ви заїдете в Монреаль, пам'ятайте: тут забороняється загороджувати проїзд навіть собі самому. Закони американського штату **Теннессі** охороняють китів і суворо забороняють водіям стріляти по них з рухомих авто. Нагадаємо, цей штат з усіх боків оточений сушею. В **Іспанії** всі водії, що носять корегувальні окуляри, за законом зобов'язані мати при собі запасну пару в бардачку. **Британські** таксисти повинні возити у багажнику мішок вівса і тюк сіна (!). Автомобілісти **Швеції, Данії та Норвегії** навіть удень зобов'язані їздити з увімкненими фарами. Бу-

дете в Скандинавії - не забувайте про це. У **Сербії** у кожного керувальника авто повинен при собі бути комплект з триметрового канату і буксирувальної балки. На **Кіпрі** суворо забороняється пити, сидячи за кермом. Це стосується навіть води. У **Японії** водієві, який облив пішохода водою з калюжі, доведеться заплатити солідний штраф. У **Пекіні** водіям забороняється гальмувати на пішохідних переходах. **Тайським** автомобілістам не можна водити машину, якщо на них не одягнута сорочка. У **Манілі** водії, чиї номерні знаки закінчуються на цифри «1» і «2», змушені по понеділках відмовлятися від поїздки. Це обумовлено наднормовою кількістю авто на душу населення. Саме тому існує



своєрідна почерговість виїздів, задля забезпечення комфортного пересування автострадою. Якщо в **Саудівській Аравії** поліцейський побачить жінку за кермом, то вона, як мінімум, отримає адміністративний штраф, а як максимум – буде заарештована. У **ПАР** водії зобов'язані поступатися дорогою всім тваринам, які з'являються на проїзній частині. У **Бразилії** пияцтву оголошений нещадний бій. Кров на вміст алкоголю перевіряють навіть у загиблих в ДТП.

Будьте уважні та зосереджені за кермом, адже від цього залежить життя вас та ваших близьких.

Г. БОНДАРЧУК,
спец. кор. газети

ПРО МОЇ ДИЗАЙНЕРСКІ П'ЯТЬ РОКІВ

Щорічно у другу неділю жовтня відзначається Всеукраїнський День художника. З чим вітаю як викладачів, так і студентів не тільки промислового дизайну, а кожного, хто займається художньою діяльністю! Здоров'я, натхнення, гарного настрою та вдалого втілення всіх своїх творчих задумів!



Вже шостий рік розвивається спеціальність «Промисловий дизайн» у стінах НТУ. Незвично думати про те, що мої п'ять років промайнули так швидко. Прийшовши на перший курс, ми звикали до нового студентського життя. Коли легше порахувати скільки ночей за місяць ти спав, коли зовсім незнайомі тобі одногрупники стають найкращими друзями, і коли ти дивуєшся однокласникам, яким не подобається своє навчання. Мені хотілось би трішки розповісти про найкращі та найвеселіші п'ять років, які були не тільки в мене.

Починається все зі вступу, а точніше, з творчого конкурсу, коли тебе зустрічає професор Дехтяр Анатолій Соломонович і Яковлев Микола Іванович (доктор технічних наук, професор, головний вчений секретар академії мистецтв України, заслужений працівник освіти). Саме Анатолій Соломонович тобі через декілька років скаже заповітне: «Вітаю з вдалим захистом дипломного проекту!».

Весело згадувати, що нашою першою парою була фізична культура, і перші два дні ми не пам'ятали кого і як звати. Але проходять роки, і коли викладачів ти бачиш частіше, ніж чуєш батьків у слухавку, вони стають не менш рідними за одногрупників. На першому курсі до твоєї роботи підходить Микола Михайлович Чорноус, і бадьоро каже: «Нормальний хід! Прижмурся, і побачиш, що там ще є кольорові рефлексії!». Ти на першому курсі жмуришся, а на п'ятому – смієшся з тієї ж роботи. Але найголовніше, це те, що в тебе вірили, і тебе вчили, і у тих жакливих роботах бачили щось варте. Хоча для мене після досвіду викладання досі залишається цей факт магією.

А потім починається проектування, і Кашуба Валентин Петрович не менш бадьоро тебе критикує, і якось дуже професійно примудряється дати тобі чарівного пенделя, щоб ти працював, і похвалити в одному реченні одночасно. І от доходить діло до макетування, де складається враження, що немає такої технології, про яку Городецький Олександр Антонович не знає. І всіх викладачів не перелічиш, але саме вони нас вели всі п'ять років, і вчили не тільки фаховим дисциплінам, а й певної життєвої мудрості.

Ми були першими дизайнерами НТУ. І нинішні першокурсники не розуміють повноту нашої радості, коли нам виділили спеціалізовані аудиторії, де живопис і проектування проходили у відповідних аудиторіях, а не в одній. За це щиро дякуємо абсолютно всім, хто сприяв, і продовжує розвивати наш напрям.

І от 16 липня 2014 року, одинадцять година, всі нервово бігають до методиста, Ірини Андріївни (яка раділа нашому випуску не менше, ніж ми), вдягають мантиї (тільки для того, щоб побачити, де зберігаються наші мантиї, вже варто провчитись п'ять років), і чекають урочистого вручення!!!

Ми в мантиях, з друзями, рідними, і з людьми, без яких не було б дизайну в НТУ: Яковлев М.І., який приймав наші роботи на творчому конкурсі, був присутній на захисті дипломних проектів і переймався за нашу долю всі роки; проректор з навчальної дисципліни, Гришук О.К.; декан, Матейчик В.П., який терпляче та мудро намагався вирішити всі проблеми, що виникали з новим напрямом. Всі вони вітають нас з успішним закінченням, закликаючи

продовжувати навчання, та з побажаннями успішного працевлаштування і разом з Миколою Михайловичем вручають нам дипломи. Дипломом з відзнакою були нагороджені: Вітвіцький Дмитро, Лузан Валентин, Боднар Юлія, Шамашурян Шушанна. Перші дванадцять дизайнерів, три магістри та дев'ять спеціалістів.

Дехто вже працює за фахом, що викликає радість та відчуття, що п'ять років не пройшли дарма. Хтось ще в пошуках. Деякі одружилися (мої вітання!), а хтось дійсно намагається продовжувати навчання. І не дивлячись на те, що наші шляхи розминулись, ми не всі в Києві, і вже не бачимо один одного кожного день, що досить незвично, але ми спілкуємось. І дуже круто, коли ми зустрічаємось на майстер класі дизайнера М.Шкіндера, а там і викладачі, і студенти від першого до п'ятого курсу!

Виражаю щиро подяку всім викладачам, працівникам та моїм одногрупникам за найкращі п'ять років! Здоров'я, терпіння, любові! Викладачам – випустити ще не одне покоління гідних дизайнерів, а одногрупникам – вдалого працевлаштування, гідної оплати вашої творчої діяльності та задоволення від того, чим ви займаєтесь! А студентам бажаю вчитись (знадобиться, повірте) та насолоджуватись студентськими роками!

Ш. ШАМАСУРЯН,
випускниця



* * *

*Пригласить на чашечку чая,
Подарить кусочек тепла?!
По улыбкам тоже скучают,
Если всюду «пыль да зола».
И зачем рваться наружу?
Понимать давно не спешат!
И стоят «разутые» в лужах
Полу-души в полу-телах...
В век агонии и одержимости
Отпускаем нежности нить!
И любовь вне осенней ранимости
Нам уже не повторить...*

Оксана ШАЦКАЯ

КИЇВ ОЧИМА СТУДЕНТІВ

Ми живемо у чудовому місті України – Києві і, хоча кожного дня ми гуляємо його вулицями та милуємося його красою, все ж є багато цікавих та визначних місць, про які ми майже нічого не знаємо. У вересні ми познайомилися з новим викладачем німецької мови Лейцось Галиною Михайлівною і вона запропонувала нам, студентам груп ФП-IV-1 та ФП-IV-2, влаштувати невеличку екскурсію Києвом, яку Галина Михайлівна проводила німецькою мовою та ознайомила з історією виникнення Києва. Ми довідалися про найвидатніших князів Київської Русі Аскольда та Діра, Святослава, Володимира та Ярослава Мудрого, княгиню Ольгу, а також легенди про те, як князь Володимир вибирав релігію для нашої держави. Багато чого було для нас новим і дуже цікавим.



Ми дізналися про 7 чудес Києва і вирішили познайомитися з одним з них детальніше – архітектурною спорудою стилю «модерн» – Будинку із химерами. Погода була чудова, і ми вирішили пішки до місця призначення. Коли ми проходили повз готель «Салют», Галина Михайлівна розповіла нам про те, що у народі готель називають «Граната в картузі» завдяки його незвичайній архітектурі, а також про автора будівлі – архітектора А.М.Мілецького.

Перед тим, як дістатися Будинку із химерами, ми завітали до арт-галереї «Гамма» біля Маріїнського парку. В галереї представлені твори сучасних митців Дениса Ісакова, Сергія Глушчука, Алли Преображенської, Ігора Панейко та інших. Окрім шедеврів живопису, що презентуються на міжнародних виставках, ми побачили дуже вишукані прикраси з глини, оригінальні ляльки, виготовлені з вати та клею, неповторні вишивки шовком, цікаві скульптури. А ще ми отримали запрошення приходити в галерею на майстер-класи з виготовлення ляльок та живопису. Після такої незвичайної екскурсії в світ довершеності та краси ми відправились до нашої мети – Будинку із химерами.

По дорозі нас заінтригувала будівля НБУ, яка була відкрита 1 серпня 1905 року і тоді мала лише два поверхи. Будівля містила неймовірні для того часу технічні нововведення: вона була оснащена центральним паровим опаленням, електричним освітленням, подвійною вентиляційною системою. Третій і четвертий поверхи почали зводити в 1934 році. Як нам стало відомо, фасади будівлі виконані в стилі північно-італійської готики та раннього флорентійського Відродження з мармуровими колонами, вишуканим орнаментом, емблемами ремесел. А зовнішні сторони фасаду закріплені витими колонками з декоративними вежами, що підтримуються скульптурами величних грифонів. Досить символічно, що в античній міфології грифони вважалися хранителями золотих родовищ.

І коли ми, нарешті, дісталися Будинку із химерами, нашої основної мети, охоронці нас не пустили. Ми, звичайно, засмутилися, але Галина Михайлівна не розгубилася і почала розповідати нам про будівлю перед парканом. Це справило враження на охорону, біля нас ще зібралася невелика купка людей, що слухали нас з великою зацікавленістю і нас пропустили до самого «чуда Києва».

Будинок із химерами – цегляна споруда із прикрасами на міфологічні та мисливські сюжети, є головною архітектурною спорудою раннього декоративного стилю «модерн» міста Києва, збудованою відомим архітектором Владиславом Городецьким у 1901–1903 роках як прибутковий будинок із помешканням для своєї родини. Будинок спроектовано у формі куба: з боку вулиці Банкової він має три, а з боку площі Івана Франка – шість поверхів. Цікавим є використання високого парпету на даху, що дозволило практично сховати покрівлю – перша будівля «без даху» в українській столиці. Свою назву отримала через скульптурні прикраси, тематика яких – тваринний наземний та підводний світи, атрибути полювання, казкові істоти: гігантські жаби, ящірки, морські чудовиська, нереїди, велетенський пітон, бетонні голови слонів, носорогів, антилоп та крокодила. Скульптурні прикраси за власними ескізами Владислава Городецького виконано його незмінним компаньйоном, міланським скульптором Еліо Саля. Ми побачили, що над скульптурною битвою орла і левиці надрапано автограф майстра: «E. Sala. 1902».

Хоча у середину нам не вдалося потрапити, Галина Михайлівна розповіла, що інтер'єр будівлі такий же чудернацький та надзвичайний. Тут і гвинтові сходи, і вітражі на мисливські теми, і багатокутні зали. Гіпсовий восьминіг, що прикрашає стелю парадних сходів, покритий фарбою з додаванням перламутру. В центрі холу цікавий світильник-торшер у вигляді двох сповитих

водоростями та квітками лотосу величезних риб із хвостами догори.

Окрім незвичайного вигляду будівлі, ми були вражені безліччю легенд, що стосуються історії виникнення та оформлення цієї будівлі. Найпоширенішою є легенда, за якою донька Владислава Городецького втопилася у Дніпрі і батько побудував на честь доньки будинок з символікою підводного царства. Але було встановлено, що донька Олена під час будівництва була жива, мало того вона пережила батька на кілька десятиріч, а люди, виявляється, пов'язали з новим будинком давню історію про загиблу в морі доньку попереднього власника маєтку – Федора Мьорінга.

Інша легенда стверджує, що Городецький побився об заклад, що через два роки він зведе на крутому обриві власне житло. І хоча його ідею вважали божевільною, він виграв парі.

Також існує думка, що перед тим як покинути будинок, Городецький наклав на нього прокляття, за яким всі його мешканці будуть нещасливі, і лише нащадки Городецького зможуть безперешкодно уживатися з химерами. І прихильники цієї версії вказують на те, що контори, які володіли тут приміщеннями або орендували їх, банкрутували – їх фонди таємничо зникали, організації розформовувалися.

Екскурсія нам неймовірно сподобалася, і ми готові до нових відкриттів.

До речі, після прогулянки, ми ненадовго завітали до Пасажу. Навіщо? Галина Михайлівна відкрила нам таємницю, як придбати квартиру, лише випивши кави з Владиславом Городецьким. Виявляється, в Пасажі знаходиться пам'ятник на честь видатного архітектора і ходить повір'я, що, якщо потерти його вказівний палець і загадати бажання про нерухомість, то воно здійсниться. Хто знає, може нам пощастить?!

К. КОТЛЯР,
студентка групи ФП-4-2,
Г.М. ЛЕЙЦОСЬ,

доцент кафедри іноземної філології
та перекладу, куратор ФП-4-1

ВІТАЄМО!



*Бажаєм успіхів великих у роботі,
Ії подільше творчих Вам натхнень.
Нехай минають завжди всі турботи,
І хай приносить радість кожний день.*

СВІЙ ЮВІЛЕЙ У ЖОВТНІ СВЯТКУЮТЬ:

ФІЯЛКА Світлана Минівна, старший лаборант кафедри теорії та історії держави і права;

САМЧЕНКО Галина Володимирівна, прибиральниця гуртожитку № 1;

КИРИЧЕК Павло Георгійович, двірник господарського відділу;

ТУРПАК Тетяна Григорівна, доцент кафедри фінансів, обліку і аудиту;

ГРЕЧАН Алла Павлівна, професор кафедри екології;

ЯЩЕНКО Микола Михайлович, заступник директора Інституту заочного та дистанційного навчання, доцент кафедри технічної експлуатації автомобілів та автосервісу;

ІВАНОВА Галина Григорівна, гардеробниця спорткомплексу;

МАХМУДОВ Ельдар Юсифович, директор Інституту до університетської підготовки та міжнародного співробітництва, старший викладач кафедри електронної та обчислювальної техніки.

ВИСЛОВИ ВИДАТНИХ ПРО НАВЧАННЯ

“Треба самому багато знати, щоб навчати інших”.

В. Короленко

“Навчання без міркування – даремне, міркування без навчання – небезпечне”.

Конфуцій

“Усюди цінність школи дорівнює цінності її вчителя”.

А. Дістервег

“Мистецтво навчання є мистецтво пробуджувати в юних душах допитливість і потім задовольняти її”.

А.Франс

НА ПОЕТИЧНІЙ ХВИЛІ

ВИНО ИЗ ОДУВАНЧИКОВ

*Из одуванчиков игристое вино
Пьянило мысли и развязывало чувства,
Звучало в поднебесье ноткой грустной
И билось бабочкой в закрытое окно
Из одуванчиков лучистое вино.*

*Из одуванчиков лучистое вино
В простом бокале Солнцем наполнялось.
Оно могло любую снять усталость
С последним титром черно-белого кино
Из одуванчиков забытое вино.*

*Из одуванчиков забытое вино
Искало в памяти потерянные страницы,
Размытые людей знакомых лица,
Но возвращало их на место все равно
Из одуванчиков игристое вино.*

L.S.



ЖИЗНЬ

*Когда не можешь выхода найти,
И всё вокруг не радует, как раньше,
Подумай хорошо, а не вперед лети,
И у судьбы возьми ещё один реванш.*

*Не плач под грустный фильм, не унывай,
И небесам не жалуйся на будни,
А просто выйди на балкон и, выпив чай,
Подумай, как несчастливы все люди.*

*Ведь все без исключения грустят,
Что всё не так, что в жизни счастья нет,*

*Ох, если б знали вы, какой это пустяк,
И что на все вопросы есть один ответ.*

*Он очень прост, вы живи, вы нужны,
У вас есть близкие и крыша от дождя,
А все те мелочи и вовсе не важны,
Если имеются родные и друзья.*

*Вам посчастливилось увидеть облака?
И босиком пройтись по утренней росе?
Значит, у вас есть ноги и глаза,
Вот это значит жизнь - пусть знают все.*

*Вы поддержали на руках дитя?
И верным остается ваш избранник?
Что может быть важней, чем крепкая семья,
Все неудачи лучше позади оставь.*

*Зачем себе искать на голову беду?
И по ночам страдать лицом в подушку,
Чтобы потом проснуться в страхе и бреду?
Или не спать вообще, лишь кофе пить за кружкой кружку.*

*Друзья помогут справиться с бедой
Отвлекаться позовут и смогут дать совет,
И это здорово, когда спешим домой,
Ведь на всём свете места лучше дома нет.*

Катя КОТЛЯР